

РАВЕНСТВО

Въ тиякь на женитѣ комунистки (тѣски социалистки) въ България.

„РАВЕНСТВО“
ИЗЛИЗА 2 ПЪТИ МЪСЕЧНО:
на 1 и 15 число.

Годишенъ абонаментъ 9 лева, на 4
мѣсеца 3 лв. Единъ брой 40 стот.

Всячки суми бѣ изпращати до
Общото Работническо Кредеративно
Дружество „Освобождение“, София

Ракописи се изпращатъ на адресъ:

Т. Киркова,

СОФИЯ, ул. „Ботевъ“, № 49.

Закона за хигиената и безопасността на труда, въ свързка съ изборитѣ за помощникъ инспектори.

Прѣзъ 1917 год. мѣсець априль, Народното събрание на капиталистическа България гласува и прие единъ законъ за хигиената и безопасността на труда, който законъ влѣзе въ сила отъ 15 декември сжщата година.

Този законъ, колкото и да не е явленъ, все пакъ се явява, като едно начало, чрѣзъ коего се внасятъ известни подобрѣния въ труда. По важни положения въ него сж: 1-во. Всѣки работодателъ, т. е. господарь е длъженъ да дава свѣдения до 15 мартъ, всѣка втора година, чрѣзъ общината до инспекторитѣ на труда, за броя на работницитѣ; състоянието на работнитѣ мѣста, условията на труда и пр. 2-ро. Работилницитѣ трѣба да отговарятъ на изискуваната на хигиената и медицината, въ строежа си, освѣтлението, отоплението и да се запазва морала на работницитѣ и работничкитѣ главно въ отходнитѣ мѣста Машини, двигателни лостови, стълби и пр. да бждатъ здраво поставени, чрѣзъ което да се избѣгнатъ опасности на злополуки. Да има особени чисти мѣста за пазене на водата, които се употрѣбява за пиене; сжщо са- лони за хранене.

3-то. Въ производството не могатъ да работятъ дѣца не навършили 10 год. или до 14 години, ако не иматъ завършено основно образование. Дѣца не навършили 16 год. не се допускатъ на работа въ ко- жарство, тютюневи склалове, стѣ- кларство, цинкография, при работа съ оловни съединения, язмазжийство, солници, варници и кланици. Жена и до 16 години отъ двата пола дѣца, не сж лопущатъ на работа въ зи- дарство, поставяне на покриви, во- достоци, мелници, лѣярници, рабо- тене съ трионъ, да бораватъ съ сж-

дове, които съдържатъ лесно из- бухливи и запалителни вещества.

Отъ двата пола до 18 години не се пущатъ въ тютюневи фабрики, освѣнъ да пълнатъ пакети и кутии, да лепятъ бандерола. Въ хотели, бирарии, увеселителни, вариетета, болници, диспансери, санаториуми и пр. До 18 години и жени не се пущатъ въ мини, тунели, канализации, фабрики за взривни вещества, за спиртни питиета. Всѣки работникъ за да се допустни на работа, трѣба да се прѣгледа отъ лѣкаръ и да се впише здравословното му състояние въ работническата книжка, издадена отъ общината. Нощната работа е забранена за всѣки жени и мъже до 18 годишна възраст.

Бремени жени и родилки иматъ 8 недѣленъ отпускъ, плащанъ на половина прѣди и слѣдъ раждането.

4-то работилницитѣ иматъ спе- циаленъ лѣкаръ, който безплатно прѣглежда работницитѣ, на които се плаща отъ господаритѣ.

5-то. Приложението на тоя за- конъ се контролира отъ Окръжнитѣ Инспектори, назначени отъ Министра на труда за всѣки окръгъ и отъ помощницитѣ инспектори избирани отъ самитѣ работници въ всѣка околия, гдѣто има повече отъ 1000 работника.

Това сж то главнитѣ положения въ тоя законъ, чрѣзъ които законо- дателитѣ на днешното капиталисти- ческо общество мѣрятъ да помирятъ труда съ капитала, работници съ господарите.

Слѣдъ предаденото резиме на помѣнатия законъ, ние не можемъ да не о бѣлжимъ че подбуждигел- нитѣ мотиви на народното събрание за прокарването му, не бѣха добри- тѣ желаниа на го подаритѣ, които по врѣме на войната вършѣха сво- ето грабителско лѣло върху изоста- венитѣ пролетарски сѣмейства отъ тѣхнитѣ бащи, но той се лѣлжи на женскитѣ бунтове по онова врѣме, които макаръ и стихийно, като въ Пловдивъ, Бургазъ, Плевенъ, Кю-

стендилъ и Хасково, прѣдимно отъ работнички манифестираха своето недоволство отъ хайката на господари- тѣ и военитѣ коменданства за ограбване тѣхния работенъ трудъ. То- ва стихийно жен ко бунтарско дви- жение, даде материялната сила на комунистическата парламентарна гру- па, която можа да измѣкне тѣкавъ единъ законъ. Друго едно положен- ие имаше тогава, че мартенската руска революция прѣзъ 1917 година, не по малко стѣсна нашата буржу- азия, която бѣ готова да направи известни концесии на труда, за да си запази своето господство.

Закона отъ двѣ години съществу- ва, но неговото приложение е още мъгляво. На много мѣста отъ тия законоположения, работницитѣ ги наложиха чрѣзъ стачнитѣ си борби. Напримѣръ въ тютюневото произ- водство, работницитѣ извлекоха за- кона въ правилникъ и го наложиха на господаритѣ, чрѣзъ двѣтѣ гра- мадни стачки на 2000 работници въ Пловдивъ прѣзъ мѣсець юлий и 4000 такива въ Хасково прѣзъ мѣ- сець ноемврий т. г.

За гордостъ на пролетарскитѣ борби, нека отбѣлжимъ, че трихи- ляднитѣ жени стачнички въ тия двѣ стачки бѣха въоржени съ комуни- стическата воля на мъжетѣ стачници и храбро водѣха своята 6 седмична стачна борба.

Ясно е, че господаритѣ не се подчиняватъ на собственитѣ си за- кони по отношения на труда, докогато тѣ не се сблѣскаатъ съ организираната сила на работницитѣ. Ето защо дългъ е на работничкитѣ и работ- нитѣ всички до единъ да влѣзатъ въ своитѣ професионални комуни- стически сѣкции и да подържатъ дружно борбата.

На 28 декемврий по силата на тоя законъ ще се произведатъ избо- ри за помощници инспектори, чрѣзъ тайно гласоподаване отъ всички ра- ботници безъ разлика на полъ и възраст отъ 16 години. Работнички за първъ пѣтъ вие се повикватъ

прѣдъ избирателнитѣ урни да даде те вашя гласъ, при тая първа сгълка вие трѣбва да покажете, че вие умѣло цѣнитѣ пролетарскитѣ классови интереси. Че вие искате пълно подобрѣние на вашитѣ трудови условия. Ролята на помощницитѣ инспектори е да контролиратъ прилагането на тоя законъ. Тѣхното првво е да бранятъ интереситѣ на труда отъ тия на капитала. Запитайте се тогава кой вашъ избраникъ ще защити най добръ трудовитѣ интереси! Дали кандидатитѣ господарски орждия, които ще бждатъ прѣдставенитѣ лица отъ широки и други партии или кандидатитѣ на комунистическитѣ мѣстни работнически съвѣти?

Вие работнички изпитайте провокаторскитѣ и противоработнически аларми на широкитѣ социалисти прѣзъ врѣме на вашата стачна борба . . . видѣхте вие, какъ тѣ сж продаватъ на господаритѣ, какъ тѣ ведно съ полицията нападатъ и създаватъ кървави бани на мирно манифестирующитѣ гладни маси, ще се съгласите ли тогава да дадете мандатъ на тѣква измѣници на собственото ни освободително дѣло! . . . Не, работничката, която вижда своето освобождение отъ економическия и политически гнетъ на днешното общество само въ комунизма, но на 28 декемврий съ гордо чело тѣе се яви прѣдъ изборното бюро въ бюлетинката на кандидата за помощникъ инспекторъ прѣдставенъ отъ мѣстнитѣ комунистически работнически съвѣти. Въ тоя день жената работничка ще покаже, че тя утрѣ ще бжде рѣшаващъ факторъ при барикаднитѣ борби на революционния пролетариатъ за завладѣването политическата власть и изграждането прѣзъ пролетарската диктатура на комунистическото общество.

Ана Май

Успѣхитѣ на комунизма на 7 декемврий.

Нашата партия излѣзе съ голѣми успѣхи отъ изборната борба за градскитѣ и селски общини. Тя спечели десетки градски и селски комуни. Борбата продължена отъ 17 августъ т. г. даде своитѣ обилни плодове на 7 декември. Побѣдата на комунизма е голѣма. Тя бѣ извоювана въ борбата съ всички партии. Почти на всѣкълѣ буржуазнитѣ партии се бѣха съюзити и си служиха съ най-мръсни срѣдства за агитация прогивъ нашата партия. Правителството упражни тероръ надъ нашитѣ другари, фалшифицира

списъци, лиши маса наши избиратели отъ право на гласъ, като не имъ издаде избирателни книжки и удостоверения. Прокара законъ за задължителното гласоподаване, законъ за събранията и пр. само и само да попрѣчи на нашия улѣхъ. Това, обаче, не ги спаси. Работницитѣ и малоимотнитѣ показаха, че тѣ разбираатъ вече своитѣ интереси и достойно ги бранятъ, че тѣ сж сити на лъжи и обѣщания, съ които цѣли 43 години ги храняха буржуазнитѣ котерии, за което имъ се отплатиха добръ на 7 декември.

Смазани отъ успѣха на комунизма буржуазнитѣ „дѣсни“ и „лѣви“ партии още не могатъ да се успокоятъ и помиратъ съ мисълта да ги управляватъ „дриплющитѣ“ и „голтащитѣ“. И за да прикриятъ страха си брѣтватъ въ своитѣ партийни и желти вѣстници: „успѣха на комуниститѣ е врѣмененъ, той се дължи на множество клубове, позиви, платени агитатори и на женитѣ, които подобно на „досадни насѣкоми“ се нахвърлиха всрѣдъ избирателитѣ В. „Народъ“ бр. 274 отъ 8 т. м. съ тия просташки обяснения иска да скрие горчивата истина отъ очитѣ на своитѣ партизани и да утеши себе си по леко да глътнатъ горчивия хапъ, който имъ поднесе българския народъ на 7 декември.

7 декемврий донесе голѣма побѣда на комунистическата партия, но борбата не е завършена, тя продължава и все повече се разгаря. На 25 януарий ид. г. ще се произведатъ изборитѣ за *кръжни съветници*. Намъ прѣдстои още по тежка борба, която трѣбва да изнесемъ съ още поблѣскави резултати. Отминавайки съ насмѣшка „обясненията“ на буржуазнитѣ вѣстници ние ще се прѣдадемъ съ още по голѣма енергия и жаръ да разнасяме нашето огнено слово между настрадалитѣ се рабони и малоимотни маси, да будимъ тѣхното съзнание и да ги редимъ подъ знамето на комунизма. Да продължимъ подетата борба и на 25 да се поздравимъ съ още по голѣмъ успѣхъ. Нека всички мъже и жени, млади и стари станемъ смѣли борци и немилостиво да жиламъ и шибаме кожодеритѣ, убийцитѣ спекулантитѣ, търговцитѣ съ интереситѣ на народа. Нашата амбиция трѣбва да бжде да ги изгонимъ и отъ тази тѣхна позиция — *оржжнитѣ съветници* и отъ тамъ да обстрелваме главната имъ позиция държавата, за тържеството на комунизма. Т.

Цанизма на Българския женски съюзъ.

Българскиятъ женски съюзъ, който прѣзъ врѣме на войната, и сега поддържа политиката на властващитѣ партии, възхищаваше се отъ „побѣдитѣ“ и бѣше въ пълна услуга на войната, защото тя отговаряше на интереситѣ на буржуазията отъ която той е съставна частъ, често ни гошава съ позиви и наставнически нарежда, кой какво трѣбва да прави. Такъвъ позивъ той издаде къмъ българското „гражданство“ на 25 м. м. Ние ще цитираме само по-важнитѣ мисли отъ този позивъ.

„Скъпотията раце и засѣга основитѣ на сѣмейството за които българската жена най-непосрѣдствено бди. Разкоша взема широки размѣри и възбужда чувство на негодувание и ожесточение въ срѣдния и неимотенъ гражданинъ, които могатъ да бждатъ въ извѣстни моменти лши съвѣтници. Голѣмитѣ плащания (дѣягове), които ще имаме къмъ странство свѣдъ подписването на мира ни налагатъ задържането на паричнитѣ срѣдства въ страната, за да закрѣпимъ мѣстното производство, нужда ще се отъ все повече капитали.

Български търговци и индустриалци проникнати се отъ любовъ къмъ нашия многозаслужилъ народъ! Не търсете голѣми печалби отъ срѣдния и неимотенъ български гражданинъ; дайте имъ доброкачествени (каква откровеностъ! б. н.) прѣдмети, за да задоволятъ своитѣ нужди, защото благото на широкитѣ народни маси е благо на цѣлия народъ, а безъ доволство у широкитѣ народни маси нѣма сигурностъ за никого отъ насъ“.

Изплашенъ отъ надигашата се революционна вълна на работницитѣ и малоимотнитѣ, женск я съюзъ на свой редъ бърза да заблуждава и замъглява съзнанието на трудящитѣ се маси и да избѣга отговорността, която я той носи за създаването на скъпотя та, мизерията, глада и изграждането на трудящия се и кървленъ въ лишения на одъ.

Кои сж тѣзи, които толкова сж се „тронали“ сега отъ нещастieto на срѣдния и неимотенъ гражданинъ?

Българскиятъ женски съюзъ — това сж организираниитѣ буржуазни жени. Това сж женитѣ на какагалитѣ, фабрикантитѣ, работилницитѣ, банцитѣ, акциитѣ въ кооп рацитѣ, аномичнитѣ дружества, голѣмитѣ къщи, които спекулиратъ съ хранитѣ, облеклото, обувкитѣ, мѣсото, дървата, жилищата, зеленчука, захарята и пр. прѣлеги отъ първа необходимостъ. Ждани за пе-

чалби и ниски пазари за стоките си, те обявява войната, испратиха мъжете на фронта, жената въ фабрика, откъснаха майката от дѣтето и разрушиха семейството, за което „благотворителките“ отъ женския съюз „плачатъ“. Поскъпява живота и обръкоха на гладъ и мизерия работническата маса. Тѣзи господа ставаша 150.000 български синове маломъжници въ солунските и др. плѣнническо лагери, обръкоха тѣхъ и съществува имъ на нечуваня страдачия и мизерия. Тѣхнитѣ жени днесъ се надпрѣварватъ да се лигаватъ и зарадиратъ съ „гръжи“ за плѣнниците.

Тѣзи, сжщитѣ жени се обръщатъ къмъ своитѣ мъже — кождеритѣ, спекулантитѣ и убийцитѣ народни и имъ казватъ: Откажете се отъ голѣмитѣ печалби, не обирайте народа, проникнете се отъ любовъ къмъ него, както му ефгини и доброкачествени продукти. Откажете се отъ лукса, раскоша и доволството, въ което плуваите, прѣстанете да бждете вълци.

Каква мръсна демагогия, какъвъ динимъ отъ страна на женския съюзъ. Съ тази езуитски позивъ, съ който се иска хемъ агнето да бжде чѣло, хемъ вълкътъ ситъ, прозира голѣмия страхъ отъ надгашитѣ се работнически и маломътни маси отъ една страна и голѣмото желание да се заврѣли и увековѣчи господството на буржуазията — отъ друга.

Ние работницитѣ и маломътнитѣ много добръ разбираме какъ стѣга ботуша на Женския съюзъ. Ние знаеме, че голѣмитѣ печалби, раскоша, лягата и доволството, на което се радватъ вие и вашитѣ дѣца не ще *втѣжните додроволно*. Не, ние ще го истрѣгнемъ не въ *миръ и любовъ* въ вашата класа, а съ борба. Борбата вече е започната и въ лицето на вашия съюзъ ние виждаме свѣта класовъ врагъ. Ние не възлагаме надеждитѣ ни за по-добъръ и сносенъ животъ на милостта на своитѣ палачи и на „грижитѣ“ на вашия съюзъ, който е подлога на всички буржуазни партии, а на своята *самостоятелча революционна класова борба*, чрезъ която ще завладѣемъ политическата властъ и ще въдворимъ комунистическото общество, въ което нѣма да има място за спекулантитѣ, кождеритѣ и лентянитѣ, въ което ще се приложи за вѣчки принципта: *който не работи не трѣбва да яде*. Тога време ваближава, то туря въ тревога вашата класа и я тласка по пътя на прѣтѣженията, въ които най послѣ ще се разбие главата.

Т. К.

Пѣсень на жената.

На толкозъ вѣкове въ тѣмитѣ непрогледни,
Днесъ слънцето огрѣ и моя духъ смразенъ.
Робиня, дълго влачихъ оковитѣ желѣзни,
Въ позоренъ мракъ тлѣяхъ до тоя денъ!

Съ лажъ и заблужденя кърниха ми душата
Прѣдъ троноветѣ на лжжливи богове,
И казваха ми: „Ти, отъ бога прокълната,
Въ незнание и мракъ заспи за вѣкове!

Несмѣй да хвърляшъ взоръ къмъ ширнитѣ простори,
Гдѣ пѣе свободата въ слънчевия денъ;
Съсь погледъ прикованъ въ земята, некъ затвори
Вратата си за тебе всѣка мисль — блѣнъ!

Дѣцата, що къмишъ, тѣ нека неузнаятъ
Отъ твойта грѣдь за волността слова;
Жена си ти! Мълчи, търпи до краятъ
И никога невидгай дързостно глава!

А други съ ласки, съ пѣсни, идваха при мене—
„Бжди царица ти на нашитѣ сърца!“
. . . А тръновий вѣнецъ бѣ моята корона,
Лжливъ бѣ блѣсъка на моитѣ слънца.

Но дойде денъ! . . . Азъ своитѣ кървави окови
Побѣдно днесъ разкъсвамъ по свѣта,
И пѣя вдѣхновено химнъ на свѣта нови
На своитѣ вериги надъ пепельта!

Съсь огненъ мечъ въ ржката ида възродена
И мечъ подавамъ. Въвъ жестоки боеве,
Готова и на смъртъ за правдата свещена,
Азъ тръгвамъ смѣло съ Васъ, о мои синове!

Пешка Д.

На българскитѣ жени комунистки.

На българскитѣ жени комунистки,
италиан китѣ комунистки излъщатъ
топли привѣти!

На васъ симпатични сестри отъ
двѣта и луче заренъ изтокъ испра
щаме туй, като позивъ за по-голѣма
солидарность и съгласие въ священ
ната борба за свѣтлия идеалъ подъ
знамето на комунизма!

На кракъ!

Прѣброени сж днитѣ на подлата,
гнусна буржоазна диктатура и гнетъ;
Оковитѣ почватъ да се трошатъ и
буржоазията трепери прѣдъ силата и
сплотеността на всесвѣтския пролет
ариатъ!

Днитѣ на отплатата сж близки, ко
гато угнетеното работничество ще из
лъзе на улицата да потърси своето
право и разруши днешнитѣ лжжливи
порядки на империалистическия строй,
върху развалинитѣ на койгоще поста
ви основитѣ на единъ новъ животъ,
ново общество, волно, въ което слън
цето ще топли измѣченията работникъ
робъ, а ще даде нови насоки на всич

ко; въ това общество само правдата
ще тържествава!

Нагрѣвъ, безъ страхъ, съ силна вѣ
ра въ побѣдата! На барикадитѣ! Га
рдияцията за пълна побѣда дава на
шиятъ истински, чистъ и непороченъ
пътъ къмъ правдата и братството.

Ние ви поздравяваме, стискаме ко
равитѣ ви, напукани ржъ и извикваме:

Де живѣе революцията! Да живѣе
III-я интернационалъ!

3-я италиан китѣ комунистки:

*Линда Малчати, Карлота Кле
ричъ, Вилга Дель Ре.*

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ.

Пловдивъ. На 9 ноемрий т. г. мѣ
стната женска комунистическа комисия,
устрои голѣмо публично събрание, на
което присжгстваваха повече отъ 600
жени и много работници и вземаха слѣд
ната резолюция: Многолюдното женско
събрание, свикано отъ женската мѣстна
комисия, като изслуша другарката
А. Маймункова върху: „Участието на
жената въ политическитѣ борби“. Под
чертаваме, че политическото безприва

на жените днес е едно нечувано робство, от което капитала черпи все по-големи и по-големи приходи за своето господство; че всички „дъни“ и „дъсни“ партии подкрепят това безправие, да да удължат господството на външното общество; че днес интересът на капитала са завладели стотици хиляди жени в производството, а предпочитат женски труд, като безпротестен и лишени от политически права,

Занимаваме,

че издигаме високо искането за даване изборни и изборни права на жените на трудническия се народ над 18 годишна възраст.

Че силно и бодро поемаме кръста на комунистическия идеал, които носи политическото, економическото и полово освобождение на жената.

Приканваме всички жени работнички и пролетарки, да се наредят масово под нашето знаме, в Комунистическата партия, синдикалните секции и женските групи, да повдигнат своята окована мисъл от тежестта на въковното й робство; да подтикнат своята воля; парализирана от днешното й економическо и брачно положение, чрез което ще създадем класовата пролетарска сила и раздрусаме днешното капиталистическо общество, върху което ще издигнем нашето комунистическо общество което носи политическата, економическа и пол. ва свобода на жената.

Настоящата резолюция да се напечатат във в. „Равенство“.

РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ.

София. Стачката във тютюневата фабрика „Ксанти“ е прекратена със частичен успех. Стачката бѣ стихийна. Стачуваха 50 жени и 13 мъже. Пощката от 8 дневното стачкуване за нашите млади другари и другарки е: по-скорошното изграждане на организацията, без която тѣ не представляват никаква сила. Поздравлявайки ги съ извоювания успехъ, пожелаваме им още по-голяма сплотеностъ.

— Работнички, упражнете своето изборно право. Гласувайте на 28 т. за помощ. Инспектори на труда. Дайте гласа си за кандидатите на комунистическия местни работнически съвети. Която работничка не гласува на 28 — работи противъ своите интереси.

Стачката в мина „Марица“ обявена на 8 т. е прекратена съ успехъ. Работниците започнаха работата.

Стачката във мина „Марица“ обявена на 8 т. е прекратена съ успехъ. Работниците започнаха работата.

Голям успехъ на Русенските работнички.

Създадъ десетдневна упорита борба работничките и работниците отъ захарната фабрика спелелиха стачката. На 17 м. м. подтикна на работа всички. Благодарение на своята стегната организация работничките устояха до край без да дадат нито единъ илѣтникъ. Организацията брой бива 600 души от които 40 жени. Исканията на работничките напълно удовлетворени. Тѣ получиха увеличение на заплатите съ 150% и исплащане стачни дни. Радостта е голяма от блестящия успехъ.

Запомнете работнички, и вземете примеръ отъ вчера стачкуващите работнички отъ захарната фабрика. Организирайте се! Само въ организацията е вашето спасение. Увеличавайте комунистическия организацион само тѣ ще извадятъ отъ настоящето тѣжко положение.

Т. Р. Хрястова

ХРОНИКА.

Около посрѣщаннето на пленниците. Буржуазният партиенъ и желтъ печатъ напоследъкъ видна голяма връва около посрѣщаннето на пленниците. Въ всеки денъ четемъ подканниие за помощи, които изглежда неохотно постъпватъ. Вчера в. „Миръ“ даже прави мѣмрание на търговците, че не били съ отзонали бързо на поканиата и не били пожертвователни. Прѣстѣпници, съ по няколко лева, съ 2—3 цигари и 1 чаша чай, искате да за мажитъ очите на ония, които гниха изъ пленническите лагери, а вие грабихте, обирахте и изгладнихте жените и дѣцата имъ. Нитрупахте милиони, плувате въ раскошъ, искате да очистите съвестта си и заложите нещастните си жертви съ трохи отъ богатата си трапеза; искате още да се гавритъ съ нещастieto имъ, да ги залжвате и давате видъ, че се „грижите“ за тѣхъ. Нищо нѣма да ви помогне. Тѣ знаятъ, за какво се „грижите“ толкова и добръ ще ви се отплатятъ — ще имате случай да чуете тѣхната дума.

Сираците гладуватъ. Сираците гладуватъ трѣбятъ „благотворителките“ отъ приюгите изъ прѣстата. Този въпросъ не може да не интересува жените, които прѣтърпѣха всичката мизерия на войната и които видѣха нехайството, съ което се отнесе държавата къмъ вдовичите и сираците, мъжете и бащите на които сложиха костигъ си по бойнигъ полета. Държавата създаде катастроф. та, а остави грижата за издръжката на десетки хиляди вдовици истотици хилядисирани на частната благотворителностъ. Остаени ней, сираците гладуватъ

и мратъ отъ студъ. Че това е така, ще цитираме писмото на секретарката на дружество „Мило зръне“: „Сърцеито мицето „Князь Борисъ“ на булевардъ „Фердинандъ“ 244 разтолята б. г. м. съ по 1.66 лв. за въско отъ 140 тл дѣца, за които се грижи, нѣма никаква земнина. Дѣцата на риданите ни, дѣцата на тия, които сложиха живота си за насъ, главуватъ.“ Огрижана се къмъ сититѣ и доволнитѣ, на които войната донесе пълни ка и съ влзото, секретарката казва: „споминйте си да давате радостъ на изоставените и нагаднитѣ дѣца“.

Това писмо не се нуждае отъ дълги и ширки коментарии; то иде само да потвърди тѣр дѣмето на наплата партия, какво буржуазната и нещата държавно се грижатъ само за богатитѣ, а за беднитѣ широки народни маси петъ паре не дава: държавата цѣни тѣхъ и дѣцата имъ до толкова, до колкото в доставятъ пушечно месо за топикитѣ и пушките.

Не сж апелитѣ и писмата, които ще заставятъ закораѣлитѣ сърца на народнитѣ обирници да се смилатъ и отворятъ каситѣ си и пожертвуватъ частъ отъ печалбитѣ си. Държавата трѣба да вземе напълно издръжката на вдовичите и сираците отъ войната, а това тѣ не сторити, като почувствува силата и юмука на пролетариата.

С. Енина На 7. XI. къмъ полунощъ слѣдъ кратко боледуване почина нашата съчувственица Рада Илиева, съпруга на нашия прѣданъ и дългогодишенъ другаръ Илия Сг. Балабановъ. Въ погребалната процесия, която се извърши вчера, взеха активно участие мѣстната партийна организация — знамето си и мѣстната женска комун. група — Др. Коста Митѣвъ държа на гроба кратка прочувствена рѣчь. Отъ името на организацията и групата се поднесе на гроба вѣнецъ отъ живи цветя.

Покойната Рада Илиева, макаръ и да не взимаше активно участие въ нашата ежедневна дѣйностъ, но тѣ бѣ рѣшително убѣдена комунистка и не пропускаше въски удобенъ моментъ да разговаря съ ененските жени-работнички за великия пролетарски идеалъ — освобождение на комунизма. Тѣ умрѣ прѣди да бѣше навършила 38 годишна възраст — тъкмо тогава когато трѣбаше да живѣе, за да вземеше живо участие въ утрѣшнитѣ революционни борби, които историята ни налага за докарване пълното тържество на комунизма. Съ нейната кончина др. Илия Сг. Балабановъ изгуби една примѣрна другарка-съпруга, тритѣ й малолѣтни дѣца — своята нежно и силно любяща майка.

Поклонъ прѣдъ духътѣ й свѣщенъ
Ж. К. Група.